

Mutyzm wybiórczy

Mutyzm wybiórczy to zaburzenie lękowe. Dziecko lub osoba dorosła z mutyzmem wybiórczym najczęściej swobodnie rozmawia w domu, ale milczy lub nie rozmawia swobodnie w przedszkolu, szkole czy w innych sytuacjach społecznych. Zaburzenie najczęściej rozpoczyna się między drugim, a piątym rokiem życia i powinno być diagnozowane już po miesiącu milczenia w danym miejscu.

Dziecko z mutyzmem wybiórczym może w ogóle nie odzywać się do nauczycieli, rówieśników lub mówić tylko do wybranych osób.

Czynniki mające wpływ na ujawnienie się mutyzmu wybiórczego:

- czynniki ryzyka (predisponujące) – podatność genetyczna, temperament, nieśmiałość;
- czynniki wywołujące – skojarzenie silnego stresu z mówieniem do obcych osób (np. rozstanie z rodzicem w momencie rozpoczęcia przedszkola, zgubienie się w centrum handlowym);
- czynniki podtrzymujące – nadmiernie ochraniający styl wychowania w rodzinie, czyli wyręczanie dziecka we wszystkim, mówienie za dziecko, przesadna ochrona przed stresem i problemami.

Terapia mutyzmu wybiórczego

Terapia powinna być prowadzona w miejscu występowania problemu! Najczęściej jest to szkoła lub przedszkole – dlatego należy znaleźć odpowiedniego koordynatora terapii dziecka (pracownika placówki).

Cały personel przedszkola lub szkoły powinien być przeszkolony w zakresie postępowania z dzieckiem z mutyzmem wybiórczym.

Należy zadbać o usunięcie czynników podtrzymujących którymi mogą być: wywieranie presji na dziecku, aby mówiło (często w bardzo subtelny sposób) lub pozwolenie dziecku na wycofanie się ze wszystkich sytuacji społecznych.

Jak zachować się w obecności dziecka, które mówi mało lub milczy?

1. Nie zmuszaj dziecka do mówienia i nie zawstydzaj, jeśli nie jest w stanie rozmawiać w danej chwili.
2. Traktuj dziecko tak samo jak inne dzieci – nie skupiaj na nim swojej uwagi.
3. Nie karz dziecka za brak mowy, nie bądź sfrustrowany, jeśli dziecko nie mówi.
4. Nie zadawaj otwartych pytań, zmień je na pytania zamknięte, tak, aby dziecko mogło kiwnąć głową „tak” lub nie „nie”.
5. Postaraj się unikać kontaktu wzrokowego – stań z boku lub kucnij.
6. Jeśli dziecko się odezwie – ukryj swoje zdziwienie. Zachowuj się normalnie.

Milczenie dziecka nie wynika z uporu, manipulacji czy osobistej niechęci dziecka, ale jest spowodowane silnym lękiem. Każde dziecko z mutyzmem wybiórczym pragnie mówić!

Więcej informacji na stronie: [Mutyzm wybiórczy - diagnoza i skuteczna terapia](#).